

Nr 89.

Av herr **Runefors**, om rätt för jordägare, vilkas fastigheter äro avsöndrade från kronoegendomar, att efter utsynning erhålla behövt hagnadsvirke.

I lagen om hägnader stadgas, att grannar skola hålla stängsel lika mot lika emellan angränsande ägor. Undantag härifrån utgöra ägare till avsöndringar ifrån såväl kronans som enskild jordegendom, vilka äro skyldiga att ensamma hålla hela stängslet intill angränsande ägor. Detta kan ofta bliva mycket betungande för ägare av mindre jordlotter isynnerhet om virke till stängsel måste inköpas.

För mindre jordägare, som ha sina ägor gränsande intill kronans jordegendomar eller äro utbrutna från desamma, vore det en avsevärd lättnad i stängselhållningen, om de kunde erhålla lämpligt material till stängsel av sådant utgallringsvirke, som erhålles från närliggande kronoskogar efter utslagning av jägmästare eller skogvaktare. Detta har i flesta fall varit regel, så länge innehavarna av dessa avsöndringar voro torpare med dagsverksskyldighet till huvudgården. Och denna åtgärd skulle på grund av dylikt virkes mindervärdighet icke utgöra någon väsentlig kostnad för staten, men ändock erbjuda de stängselskyldiga småbrukarna en betydlig lättnad med avseende på stängselhållningen, och således i viss mån lämna dem ersättning för den halva stängselskyldigheten, som i vanliga fall tillkommer grannar.

På grund av ovan anförda skäl vill jag härmed föreslå,

Bihang till riksdagens protokoll 1915. 4 saml. 36 häft. (Nr 89—91.)

att riksdagen ville besluta, att jordägare, vars fastigheter äro avsöndrade från kronan, måtte — där tillgång finnes — efter utsyning erhålla behöfligt hägnadsvirke intill kronoegendomarna.

Stockholm den 25 januari 1915.

Enok Runefors.
